

Khutbah, 24.04.2026

Ungdommens Søgen Efter Mening

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ)

(

سورة البقرة، ٤٦: ٢

عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ:

« لَا تَزُولُ قَدَمَا ابْنِ آدَمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ عِنْدِ رَبِّهِ حَتَّى يُسْأَلَ عَنْ حَمْسٍ عَنْ عُمُرِهِ فِيمَا أَفْنَاهُ وَعَنْ شَبَابِهِ فِيمَا أَبْلَاهُ وَمَالِهِ مِنْ أَيْنَ اكْتَسَبَهُ وَفِيمَ أَنْفَقَهُ وَمَاذَا عَمِلَ فِيمَا عَلِمَ. »

الترمذي، صفة القيامة، ١

Kære troende!

Menneskets historie, som den fortælles i, er en rejse – fra det rent menneskelige til det at være Ådam, og derfra til den højeste og smukkeste skabelse, *ahsen-i taqwīm*. Mennesket er blevet givet gaver, som ingen andre skabninger har fået: fornuft, tale og vilje. Og forholdet mellem mennesket og dets Skaber er ikke et forhold mellem herre og slave, men et *misāq* – en pagt, en tillidsbaseret aftale.

Vi mennesker, som er skabt med fornuft, vilje og evnen til at udtrykke os, søger naturligt mening i livet. Især ungdommen er den tid, hvor denne søgen er stærkest. Vores unge stiller i dag menneskehedens ældste spørgsmål med endnu større kraft: “Hvem er jeg? Hvorfor lever jeg? Hvor kommer jeg fra, og hvor er jeg på vej hen?”

Disse spørgsmål er ikke et problem. Tværtimod er de en del af det at være menneske. Problemet opstår først, når man ikke finder sande og tilfredsstillende svar.

Mine elskede brødre i Islam!

Vores tid lover de unge meget – men den giver dem ikke en fast mening. Moderne strømninger reducerer livet til nydelse, tempo og succes. Samtidig hvisker nihilistiske tanker, at intet egentlig betyder noget.

I en verden, hvor man siger “alt er for dig”, møder mange unge i virkeligheden en følelse af tomhed. De kan opnå meget – men stadig ikke føle sig tilfredse. De kan føle sig værdiløse og alene. Denne tilstand er ikke tilfældig. Det er resultatet af en tid, der har mistet sin dybere mening.

Kære brødre!

Livet er ikke en tilfældig strøm. Vores liv er ikke givet til os for blot at blive brugt og forbrugt – det er en *amānah* (betroet gave), en mulighed. Allah (swt) siger: “*Troede I, at Vi skabte jer uden mening?*” Dette vers minder os om noget helt centralt: vores liv er ikke tilfældigt. Hvert åndedrag, hver dag, hver fase af livet er en rejse fyldt med ansvar. Og ungdommen – den er den stærkeste og mest velsignede del af denne rejse.

Hvad betyder det for os? Det betyder, at vi ikke må spilde vores liv. At vi skal bruge vores tid bevidst. At vi skal tage vores ungdom alvorligt – både vores egen og vores unges.

Kære troende!

Vores religion giver ikke tomme slogans. Den giver et solidt fundament af mening. Islam siger til mennesket: “Du er ikke en byrde. Du er ikke værdiløs. Du er skabt med visdom, udstyret med ansvar og taget alvorligt af din Skaber.” Profeten (fvmh) sagde: “*En tjener vil ikke kunne flytte sig på Dommens Dag, før han bliver spurgt om sit liv – hvordan han brugte det – og om sin ungdom – hvad han brugte den til.*” Denne hadith er ikke for at skræmme. Den er for at vise værdien af livet – og især ungdommen.

Hvad betyder det for os? Det betyder, at ungdom ikke bare er en fase, der skal overstås. Det er en gave, der skal bruges rigtigt.

Kære brødre!

De unge har ikke brug for hårdhed – de har brug for oprigtighed. De har ikke brug for pres – de har brug for at blive taget alvorligt. I stedet for at sige: “Hvad er der galt med jer?”, må vi sige: “Vi forstår jer.” Vores hjem, vores moskeer og vores fællesskaber skal ikke være steder, hvor man bliver dømt – men steder, hvor man finder tryghed. For mening vokser kun i et miljø af tillid. Og tro styrkes kun, hvor der er tilhørsforhold.

Kære troende!

Lad os ikke give vores unge færdige svar uden forståelse. Lad os vise dem en vej – en vej man kan gå på. Med tålmodighed, *rahmah* (barmhjertighed) og visdom.

Må Allah (swt) lede vores unge til de sande veje i deres søgen efter mening. Må Han fylde deres hjerter med *īmān* (tro), håb og retning.

Āmīn.